

Jindřich Kulhavý: Polarizace pokračuje

- CZ24 News | 19. října 2023

ČESKO: Je třeba si přiznat, že s výjimkou Seznamu a ČT se Ukrajinou už moc lidí nezabývá. Popularita Zelenského u nás klesla těsně nad nulu a s výjimkou ortodoxních liberálů a týpků podobných Novotnému, Cemperovi či Pribáňovi už tuto část světa moc lidí nesleduje. Daleko vnímavější než boje na východu Ukrajiny, v nichž vítězí Rusové, a jediný, kdo to nevidí, jsou opět Seznam a Džamila Stehlíková, jsou Ukrajinci u nás.

Je úsměvné sledovat Ukrajince, kteří shánějí slušně placenou práci v kanceláři, na jejíž zdi visí kalendář s Vladimírem Putinem. Přestože jeho vyvěšení je částečnou recesí a vzdorem proti současnému režimu Petra Fialy, funguje jako lakmusový papírek. Většina Ukrajinců se zasměje a v podstatě jim to jedno. Prioritou je uchytit se tady a dobře si vydělat. Jen pitomci se zakaboní a nepochopí, když jim někdo řekne, že mu Rusové nevadí a problém vidí spíše v Američanech. Ti jsou včas odejiti. Je třeba konstatovat, že třetina z těch „tolerantních“ skutečně maká, něco umí a ví, že bez práce nejsou koláče. Neshání se po podpoře, mají rodinu a chtějí ji uživit. Učí se, nebo už umí česky, a straní se problémových soukmenovců. Mezi Čechy nemají moc konkurenci, prostě jsou zruční a pracovití. Snadno se ztratí v davu. Druhá třetina sem utekla také za prací, jen s umem a dovednostmi to není taková sláva a nepůsobí tolik civilizovaně. Nicméně jsou ochotní pracovat a také se učit. Asi se jednou vrátí domů, nicméně zatím se jim nechce. Třetí skupina, o té nemá cenu mluvit. Budou s ní jen problémy, ať budou kdekoliv. Zvláště, když deník Metro začne psát o Banderovi tak nějak pozitivně. Je evidentní, že přenos zkreslených informací do hlav přívrženců proukrajinské vlády stále pokračuje.

Vzhledem k všeobecnému snížení zájmu o Ukrajinu se člověk více rozhlíží a zjišťuje, že se nám tu vyrojilo poněkud více opálených jedinců. Dokonce tu existuje skútrgang rozvážející jídlo či taxikáři připomínající ty v New Yorku. Po zkušenosti s tím, jak se množí, jich je tu už až moc. V bytě, kde původně bydleli dva exempláře, jich je už po dvou měsících cca 12 a rozhodně nejsou neslyšní. Chovají se arogantně a při komunikaci striktně vyžadují angličtinu. Vypadá to zemi původu něco jako Pákistán či Sýrie. Jediné, co jim brání v roztahování se ulicí (ve Vysočanech), je více razantní zacházení ze strany místních. Nicméně o kus dále jich je už vídat mnohem více a pár lidí již uvažuje o změně bydliště. Přidáme-li procházku centrem metropole, pak žen v muslimských šátcích přibývá a také ukrajinština je už vnímavelná všude. Od zdravotnických zařízení, obchodů až po kanceláře. Ovšem překvapením už není ani tmavý zubař. Jeho ukrajinská kolegyně je už pro nás přirozenější. Ptáme se, kam až jsme to nechali zajít?

Mezitím vzniklo ve světě nové ohnisko bojů. Ne, že by Golanské výšiny byly dlouhodobě klidným místem, ale teď je tam mnohem živěji. Většina národa má jasno. Jedni drží palce Izraelcům, druzí upozorňují na genocidu Palestinců a jejich právo na odpor. Celá ta situace kolem vzniku celé záležitosti připomíná ukrajinskou Buču a divadlo, které mělo očernit Rusko. O dlouhodobých sporech o historicky významnou oblast Palestiny si každý může myslet své. Někdo staví své teorie na nenávisti k Židům, další k Arabům či Palestincům. Nestranní lidé, k nimž se řadíme, mohou říct, že se situace nedá vnímat černobíle ani z jedné strany, přičemž ani dlouhodobá historie Palestiny není nijak jednoznačná. Každá válka má mnohem větší počet obětí než vítězů. A budeme-li upřímní, ani liberálové nemají jasno. Černochová běhá s izraelskou vlajkou po Václavku a Leyenová navýšila finanční pomoc Palestině. To už musí mít nepořádek hlavě i ti nejzarytější eurohujeri. Z našeho pohledu jde v palestinsko-izraelské válce především o snahu hledat důvody, proč nežít v míru. A ta snaha má podezřelé barvy vídané především v zámoří kdesi nad Mexickým zálivem.

Jak je vidět, společnost má mnoho důvodů k polarizaci. A přibývají další. Začalo to vakcinací, následovalo rusko-ukrajinské škádlení, souboj Babiš vs Pětikoalice, nyní Izrael proti Hamásu. Části občanů unikají ekonomicko.hospodářské dopady z toho všeho na nás, také důsledky toho, že si s námi vlády dělají, co chtějí, k čemuž jim pomáhají prolhaná média. A hádáme se tak o všem možném, jen ne o tom, kdo první vykročí proti státním představitelům tolik nám všem škodících. A tak se novým vůdcem národa stane až ten, kdo dokáže národ semknout. Myslíte, že někoho takového máme? Kde tedy je?

AUTOR: Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)